

عنوان مقاله:

قرارداد به مثابه ی قانون هابزی یا کانتی تاملی در مبنای اعتبار مفاد قرارداد در حقوق مدنی ایران و فرانسه

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

مهدی شهبانی - استادیار گروه حقوق دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

قرارداد به مثابه ی قانون متعاقدين است. اگر منظور از قانون، در این عبارت، قانون هابزی یا کانتی باشد، این عبارت، به معنای اعلام اراده طرفین رابطه ی قراردادی یا اراده ی قانونگذار، به عنوان مبنای اعتبار مفاد قرارداد بوده، سایر اصول حاکم بر قرارداد از جمله اصل حسن نیت، اصل انصاف و عدالت قراردادی (در حقوق فرانسه) و اصل نفی عسر و حرج و اصل لاضرر (در حقوق ایران)، باید، در ذیل اصل لزوم ناشی از اصل حاکمیت اراده یا ناشی از اراده ی قانونگذار و نه در تعارض با آن معنا شوند. با اینحال، آیا می توان با اتخاذ مبنای دیگری برای اعتبار مفاد قرارداد، زمینه ی ارتقاء اصول فوق الذکر را فراهم آورد، در مسیر منصفانه کردن قرارداد حرکت کرد؟ در این پژوهش، با تحلیلی تطبیقی در حقوق مدنی ایران و فرانسه، در صدد پاسخ به این پرسش ایم.

کلمات کلیدی:

: قرارداد، قانون، اصل عدالت و انصاف قراردادی، اصل حسن نیت، اصل حاکمیت اراده، اصل لاضرر، اصل نفی عسر و حرج، مبنای اعتبار مفاد قرارداد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845368>

